

[Finansministeren.]

mellem 12 og 13 Mill. Kr., og med disse 12—13 Mill. Kr. vilde jeg ikke være bange for en saadan ekstra Udgiftspost som de 7 Mill. Kr., der kan være Tale om til ekstraordinære Støtte til de arbejdsløse; saa hvis der ikke forelaa andet, vilde vi kunne sige, at saa kunde Finansloven godt balancere med de nuværende Tal henholdsvis paa Indtægts- og Udgiftssiden.

Det er de andre store Ting, som jeg nævnte, der vil tvinge os til nye og ekstraordinære Foranstaltninger med Hensyn til Balancen paa Finansloven. Men det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer maa være klar over, at det, jeg ønskede at fremhæve, da jeg talte om Beløbene til de arbejdsløse, var dette, at naar den mægtige Opgave, der melder sig for det offentlige, naar en saa stor Del af Befolkningen mangler Beskæftigelse, mangler Eksistensmidler, kan løses med saa forholdsvis faa Midler, som her er Tale om, tror jeg ogsaa, man kan sige, at saa er det egentlig ikke store Tal at nævne; det er, efter min Mening, fordi vi herhjemme har et saa godt System, at man med forholdsvis faa Midler kan række overmaade langt paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard omtalte ogsaa Spørgsmaalet om Fornyelse af Statens Laan og gav mig Ret i, at man ikke kunde vente, at jeg skulde fremsætte Forslag om Fornyelse af et Laan, der forfalder i November Maaned, i Marts Maaned, et halvt Aars Tid forud. Det tror jeg heller ikke, der er nogen, der har ventet. Men saa føjede det ærede Medlem til, at saa maatte jeg ogsaa erkende, at om et Laan blev billigt eller dyrt, det havde Finansministeren ingen Indflydelse paa. Paa det Punkt er jeg ganske uenig med det ærede Medlem — ikke saadan at forstaa, at det er Finansministerens Indflydelse, der afgør, om Laanet bliver paa 8 eller 6 pCt., som det ærede Medlem nævnte, det er Renteniveauet, der afgør det; men de mindre Svingninger, der kan fremkomme, og som bestemmer, om Laanet kan kaldes dyrt eller billigt, kan Ministeren have megen Indflydelse paa.

Ved Konverteringen 1925, som det ærede Medlem nævnte, mente han ikke, at jeg havde haft nogen Indflydelse paa den Pris, der fremkom. Jeg kan til Oplysning for det ærede Medlem nævne, at for det første indførte jeg Licitations-systemet, der ikke havde været i Brug i lange Tider, hvis det overhovedet nogen Sinde havde været i Brug, jeg har ikke undersøgt det saa nøje, men i alt Fald

havde det ikke været i Brug længe. Derved fremkom der et Tilbud, som ellers ikke vilde være fremkommet. Jeg gennemførte endvidere paa Trods af baade Henstillinger og Trusler fra den københavnske Bankverden, at jeg nægtede at modtage Tilbud, hvor man kombinerede det indenlandske og det udenlandske Laan, idet man gennem det Pres, som man mente at kunne lægge paa Finansministeren, fordi der ogsaa var et indenlandsk Laan, der skulde fornyes, vilde forhindre et udenlandsk Firma, der ikke kunde give Tilbud paa det indenlandske Laan, i at komme til at give Tilbud. Jeg nægtede at modtage som gyldige Tilbud Laan, der var betinget af, at de ogsaa havde Forbindelse med det indenlandske Laan.

Det var maaske en lidt haard Politik — jeg haaber dog, at det ærede Medlem tilgiver mig —, men derved blev det mulig-gjort, at det Konsortium, der gav Tilbud, kunde komme med. Ellers vilde det kun have været det gamle Firma, der plejede at laane til Staten, som kunde give Tilbud, idet dette Firma havde organiseret største Delen af de københavnske Banker mod Finansministeriet. Det ærede Medlem kan altsaa være ganske rolig, Finansministeren kan godt komme til at udøve en vis Indflydelse, og den blev ogsaa udøvet i 1925. Men om Renten skal ligge paa 8 eller 6 pCt., det maa jeg give det ærede Medlem Ret i, det er det ikke Finansministeren, der afgør.

Jeg skal dernæst vende mig til det ærede Medlems ret udførlige Behandling af Spørgsmaalet om den danske Kroners Stilling og dens Fremtid.

Det ærede Medlem gik ud fra, at jeg var enig med ham i, at vi skulde have Balance paa Statsregnskabet, ogsaa af Hensyn til Kronens fremtidige Stilling. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det er nødvendigt, men jeg tror dog ikke, at der er en saa minutøs Forbindelse mellem Spørgsmaalet om Balance paa Statsregnskabet og Kronens Værdi, som det ærede Medlem syntes at forudsætte. Ja, jeg vil gaa saa langt, at det, om der er 10 Mill. Kr.s Overskud eller ikke paa Statsbudgettet, anser jeg i Forhold til Valutaspørgsmaalet for ret ligegyldigt.

Det, der er Faren for Valutaens Værdi, som i ikke ringe Omfang bestemmes af udenlandske Synspunkter om vort Land, er, om der gennem Statsbudgettets Opsvulmen eller Mangel paa Dækning skabes en Inflation, som man udefra maa vente fører til et Tryk paa den danske Kroners Værdi. Hvis man lader Statsbudgettet upaaagtet i saa Hen-